

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felszólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petsorórt
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmentetlen levelet
nem fogadunk el.

Előfizetési felhívás

„SZENTÉS ÉS VIDÉKE”
1887. évi október—decemberi folyamára.

Tisztelt közönség!

„Szentés és Vidéke” című lapunk mai számával a f. évi negyedik évfolyamára lépett. Ezen alkalommal eddigi t. előfizetőinket úgy helyben mint vidéken az előfizetés szives megújítására, többi polgártársainkat pedig, kik lapunk irányát helyeslik s a benne nyilvánuló véleményt osztják, szintén lapunknak egy erkölcsi mint anyagi támogatására, illetve előfizetésére felkérjük.

Lapunk programja, bár nyílt és titkos ellenségekkel kell sikra szállnia, mai időben éppen nem lehet más az eddiginél. Oly időben, midőn a legtöbb ember csekélyesét az önérdék vezeti, midőn egyfelől a tisztességes munkában megőszült férfiakat sárral dobálni, másfelől pedig semmiféle qualificatióval nem bír, de annál nagyobb demagóg fúfanggal ellátott ialmihősöknek dicsőhymnuskat zengedezni s tömjéni hinteni szoktak, midőn a nyilvánosan szereplő férfiakat nem érdeklik, hanem önérdék szerint itélik meg: oly időben — legalább a mi meggyőződésünk szerint — kell oly lapnak lenni, a mely a közvélemény ferde irányba való terelésének útját állja s a letiprálással fenyegetett igazságnak védelmére kel.

Ime új kiadásban kifejtett régi programunk! Ennek zászlaja alatt folytatja lapunk jövőre is pályát futását mindaddig, míg e programnak hívei lesznek, ez pedig elvtársaink úgy erkölcsi mint anyagi támogatásától függ.

Más programot nem ígérünk s nem is ígérhetünk a közügyek terén s a mai viszonyok közt.

A közügyek fejtegetése mellett kiváló gondot akarunk fordítani lakosságunk anyagi viszonyaira, tehát a gazdaságot, kereskedelmet és iparát, melyekre vasutunk nem csekély átalakító befolyást fog gyakorolni.

Figyelmünk kiváló tárgyat fogja képezni egyelőre működése, mert éppen az őszi és téli időszak alkalmas az egyleti tevékenység erősebb kifejtésére.

Végül a mi lapunk mulattató részét illeti,

„A CSILLAGKAMARA”

című már megkezdett világhírű regény, melynek eddig megjelent részét az új előfizetők ingyen kapják, továbbá lapunk mai számában a „CSARNOK” rovatában kezd megjelenni főképp a hölgyvilágot érdeklő s fölötté vonzó

„Berta naplója”

melynek szerzője „Janus” egy helybeli szép képzettségű intelligens fiatal ember, végül a rendes tárcarovat bizonyosan elegendő mulattató olvasmányt fog nyújtani t. olvasóinknak, kiknek szives pártfogását ez alkalommal is kérjük.

Az előfizetési feltételek az eddigiek u. m.

Egy egész évre helyben és vidékre 4 frt.

Egy fél évre „ 2 „

Egy negyedévre „ 1 „

Szentés, 1887. szept. 24.

„SZENTÉS ÉS VIDÉKE”
kiadóhivatala.

Ujabb tervek és teendők.

Ugyanazon örvendés pillanatban, amikor vasutunk megnyitására városunk lakossága örömmel ült, gróf Bethlen Márk erdélyi főúrunk körünkben való megjelenése, ki a szentes-hmvársárhely-makói vasutvonal tervezési előmunkálataira kormányi engedéllyel bír, azon eszmét penitette meg, hogy vasutunk H.-M.-Vásárhely és Makó felé folytatást nyerjen.

Ezen eszme nem új nevezett városok lakossága előtt s nagyon is köztudomású dolog, hogy eredetileg így volt tervezve vasuti vonalunk, sőt Szentés város már meg is szavazta volt az annak létesítésére szükséges tetemes összeget, midőn a magyar bank mint második szerződéses fél liquidált s az egész terv füstbe ment. E terv mindig kedvező viszhangra talált az általa érdekelt városokban s míg ilyen alakban tervezetett

a vasut, Szentés város lakossága egy értelemben volt, mert e terv megvalósítása esetén a vasut jövedelmezősége bizonyosnak tekintett. Nem lehet tehát csodálkozni, hogy ámbár még bizonytalanságban vagyunk vasutunk jövedelmezőségére nézve, ezen eszme újból nemcsak napirendre kerülni, hanem hódítani is készül, mert ammi bizonyos, hogy a Makóig kiépítendő vasut nagyobb forgalmat s így nagyobb jövedelmet is biztosít mint mostani rövid vasuti vonalunk s erre is azon jótékony hatással lesz, hogy akkor nemcsak saját, hanem a hosszú vonal által érdekelt s összekötött városok lakosságának szállítmányai is fognak rajta végig menni, tehát a szentesi mostani vasutvonal jövedelme legalább tizszerte nagyobb lesz.

Azonban midőn ezen eszme megvalósításáról gondolkozunk, nem szabad megfeledkezni a szükséges újabb áldozatok mikénti előállításáról. E dologra nézve igen könnyen lehet tisztába jönni. Minden nagyszabású alkotás, milyen pl. a vasut is, nemcsak a jelen kornak, hanem a jövő nemzedéknek is fog hasznos szolgálatot tenni; igen természetes tehát, hogy az oly alkotásokból eredő tetemes költségek nem terhelhetik egyedül a mostani generációt, hanem utódainkat is kell hogy terheljék, mert hogy mi csak áldozatokat hozunk, utódaink pedig csak a hasznot élvezzék, az a legnagyobb igazságtalanság s a mostani generáció részéről nagy éhhetetlenség és esztelenség lenne. S ha most már ezen költségek 40—50 év alatt törleszteszünk s így azokból nemcsak nekünk, hanem utódainknak is bizonyos hányad jut, akkor a teher könnyebben lesz elviselhető, annyival is inkább, mert e terhet az új alkotások jövedelmi forrása tetemesen ellensúlyozza.

De mielőtt városunk lépést tenne ez ügyben, kétszeresen megfontolandó a dolog, nehogy az eszme életrevalóságától avagy túlságos hévtől elragadtatva elhamarkodott lépést tegyen avagy aránytalan terhet vállaljon. Ha tehát vonalunk folytatása kérdés tárgyát fogja képezni, városunk érdeke megkívánja, hogy kellő óvatosság mellett városunk részt vegyen a mozgalomban és tárgyalásokban. — De azt hisszük, hogy ennek ideje nem oly hamar fog bekövetkezni.

Időszerű indítvány.

Azon alkalomból, midőn a csongrád megyei törvényhatósági közgyűlés f. é. 8. sz. határozata folytán kiküldött bizottság a földm. ipar- és keresk. m. kir. ministerium rendeletéből kifolyólag azon kérdést tárgyalta, mennyiben engedhető meg, hogy e megye kötelekébe tartozó városok közül melyekben s mennyiben volna megengedhető, hogy heti vásárokon nem helybeli iparosok is jelenhessenek meg iparcikkjeikkel. Csemegi Antal csongrádi járási főszolgabíró a következő s a bizottság által is egyhangulag elfogadott indítványt terjesztette be:

Régi idők óta rágódik már a magyar kereskedelmi élet testén egy betegség, a mely az összes, de főleg a kisebb forgalmú helységek kereskedelmét megsemmisüléssel, végelárlal fenyegeti. Az árva-, turóc- és zólyom-megyeyi gyolcsos tótoknak az absolutisticus aerában adott azon kiváltsága ez a betegség, amely szerint azok az ország minden vidékein megjelenhetnek s nemcsak az országos, hanem a heti vásárokon is árúkat kirakhatják s szabadon árusíthatják.

A felső magyarországi tótok részére adott ezen kiváltság alapját főként abban találja, hogy a felvidéken házilag nagy mértékben készített gyolcs, pamut szövet s más hasonemű árú megfelelő forgalom, illetve a kínálatnak megfelelő kereslet hiányában ott el nem árusíthatók s így a kizárólag gyolcs s pamut készíttéssel foglalkozó néposztály megélhetése érdekében kívánatos, hogy az ily árú az ország más vidékein is áruba bocsáttassanak s a forgalomnak átadassanak.

Ezen szempontból fogva fel a dolgot — noha ezen kiváltság rosszhatású versenyt létesít is a kereskedelmi élet terén — az ellen méltányossági indokból kifogás nem tehető. Midőn azonban napról-napra tapasztalhatjuk, hogy a fent érintett 3 megye lakossága a részükre biztosított kiváltsággal visszaélve, annak védszárnya alatt a törvényt kijátsza s a törvény határozott tilalma ellenére a megengedett házi ipar kelméken kívül más tőlük eltiltott árúkat is hoz a heti vásárokon

forgalomba, az ily árúkkal az amugy is alig megélt tudó állandó üzlet emberrel szemben romboló hatású versenyt folytat, sőt a vevő közönséget is tévedésbe ejtve az ily árúkat mint házilag készített szövet iparcikket hozza forgalomba, midőn mindezeket napról-napra tehát tapasztaljuk, kereskedelmünk s iparunknak a teljes megsemmisüléstől való megmentése érdekében önként kell hogy felbredjen bennünk az eszme, e fontos kérdés tekintetében célszerű reformot létesíteni.

E reformnak létesítése s a visszaélések megszüntetésére nézve legkívánatosabb volna, ha az az egész ország területére vonatkozólag a törvényhozás által vagy miniszteri rendelettel eszközöltetnék, amde az a jelen körülmények között — úgy látszik — hiába remélhető.

A mily örvendés tudomásul vehető egy részről a magyar törvényhozásnak az 1887: XVIII. t.-c. által biztosított azon intézkedése, hogy a nem helyben lakó iparosok iparkészítményeinek a heti piacokon eszközölendő elárúsítása tekintetében az egyes községeknek adja meg a jogot saját területük számára az engedményt viszonyaik és igényeik szerint szabályozni: ép oly sajnálatos másrésztől azon körülmény, hogy a törvényhozás a felvidéki gyolcsos tótok heti vásár látogatási jogosultsága érdemében nemcsak hogy a mai viszonyoknak megfelelő célszerű reformot nem létesít, de sőt ezen kiváltságot újabb rendelkezésében feltétlenül megerősíti.

Miután tehát egyrésztől azon körülményről fogva, mert az ezen kiváltság reformja tekintetében a magyar országgyűlés elé terjesztendő javaslat az érdekpolitika nyomása alatt előreláthatólag megtörnek, másrésztől a nagyméltu. m. kir. földm., ipar- s kereskedelemügyi ministerium több rendű intézvényeiben s főként az 1884. év október 25-én 49.328. sz. a. és 1885. év március 13-án 14.735. sz. a. kelt rendeletében kilátásba helyezett reform intézkedések még maig sem létesítettek — ezek alapján, mert a nagyméltu. miniszter ur előttünk tekvő 21.350./II. a. sz. a. jelen rendeletében is a kiváltságot feltétlenül megerősíti — nehogy ezen kiváltság védszárnya és leple alatt üzőtt visszaélések következtében a magyar kereskedelem és ipar teljesen megsemmisítsék:

Indítványozom: miszerint a nagyméltu. m. kir. földm., ipar- s keresk. miniszter 21.350./II. a. sz. a. kibocsátott rendelete értelmében készített szabályrendelet tervezetbe felvétsék:

Hogy Csongrád vármegye törvényhatósága alá tartozó azon helységek heti vásárait — mely helységek az 1887. XVIII. t.-c. 1. §-ában biztosított kedvezményről fogva idegen iparosoknak iparkészítményeikkel a heti vásárokon való megjelenését korlátozni kívánják — a fent érintett 3 megye lakossága csak oly árúkat hozhat forgalomba, melyek külsőleg is nyilvánvalólag felismerhetőkké tételnek, hogy valóban azon megyékben házilag készítették s ennek bizonyítása és megerősítéséül azon vármegyék pecsétjével láttatnak el.

Ne váljunk el!

Mult számunkban közöltük a „Maros” című lap f. évi 38-ik számában megjelent „Váljunk el” című cikket s egyuttal megígértük, hogy e cikke, mely városunk és vidéke lakosságának érdekeit erősen érinti, mai számunkban reflectálunk.

Már soraink címe mutatja, hová vergál határozott meggyőződésünk. A „Maros”-ban megjelent cikkből világos, hogy a körös-tisza-marosi társulattal nem a szeretet, hanem a kényszerből kifolyó kapocs tartja össze s hogy az érdekeltség egy része minden erejéből oda törekszik, hogy e kapcsolatot meglazítsa, kedvező alkalommal szétszakítsa s particularismust teremtsen a nagy társulat helyébe. A ki e törekvéseknek nem akarna hitelt adni, kénytelen erről meggyőződni azon hangulatból, mely az érdekeltségnek legutóbb városunkban megtartott közgyűlésén uralkodott és úgy a Körös mint a Maros mentén lakó érdekeltek részéről erősen s félreismerhetlenül nyilatkozott.

Nem akarunk annak vitatásába bocsátkozni, vajjon az erre vonatkozó törvény egységes társulattal követel-e vagy nem, mert e tekintetben is különböző vélemények nyilvánultak, mi csak azon tényből indulunk ki, hogy az érdekeltség jelenleg egy kötelekbe tartozik s közösen, közös megállapodással intézi el az ügyeket.

Hogy a „Maros”-ban megjelent cikk nyomán haladjunk, mi is azt mondhatjuk a 10 milliós kölcsönre, s ezzel a szentesi érdekeltség nagy részének meggyőződését tolmácsoljuk, hogy sokkal többet vártak nálunk is a nagy összeg felhasználásából, s habár a zsilipszakadási katastropha nem

minket ért, anyai bizonyos, főképp a porgányi és kurcai zsilip megvizsgálásakor kiderült hiányosságból kifolyólag, hogy azon védművekkel, melyek hivatalosan milliókat érő vagyont védeni, melyek létesítésére éppen ezen oknál fogva az érdekeltég nem sajnálta a tömérdek összegeket s melyekkel a külföld előtt már is dicsekedtünk, nemcsak kudarcot vallott az érdekeltég, hanem már is tetemes kárt szenvedett s a kormánybiztosságnak majdnem föltétlen rendelkezésére bocsátott 10 millió dacára sem érezheti magát teljes biztonságban. Hogy a 10 millióból nem marad sem a tartalék-alapra, sem a védművek teljes befejezésére, azon mi szentesiek sem csodálkoznak, tudva azt, hogy a kormánybiztosság által a gátépítésnél alkalmazott sok felügyelő, kik nagyobbrészt iparukat nem szerető egyénekből állottak, nagyobb fizetést huzott mint városunk érdemes tanácsnokai, s a szakértői szemlére kiküldött egyének 10 frtot, tehát oly napidiját huztak, mint a kir. főigazgatók, midőn hivatalos látogatást tesznek a felügyelőkre bízott középiskolánál. Ez azonban nem szolgálhat még okul arra, hogy az érdekeltég egysége felbontassék, mert a 10 milliót az egész érdekeltég közösen viseli, nem különben az abból eredő károkat is közösen érzi és tűri.

A szomorú emlékü zsilipszakadási katasztrópha intő példaként szolgálhat arra nézve, hogy az érdekeltég csak úgy viselheti el a jövőben ismétlődő bekövetkező bajokat és csapásokat, ha a mostani egységes kapocs megmarad. Ez évben a mindszent-apátfalvi szakaszba tartozó földbirtokosokat érte a baj. Ki tudja, nem éri-e egy legközelebb bekövetkező csapás a bökény-mindszenti vagy a k.-sz.-mártoni szakaszhoz tartozó érdekeltéget? Nem türelmesen tűri-e a szerencsétlenül járt lakosság a bajt és kárt, tudva azt, hogy ez évre a társulati adózás alól fel van mentve? A cikk azt röjja fel Szentesnek, hogy — amennyiben a kataszteri munkálatok Szentesre nézve előnyösen eszközöltettek — nagyobb előnyben részesül az adózásnál mint az érdekeltég többi része. Erre csak azt kell mondanunk, hogy minden városnak és községnek megvolt a maga ellenőrző bizottsága s ha másutt a községi közegek nem fordítottak kellő gondot a kataszteri munkálatoknak határaiban való helyes megoldására, arról Szentes legkevésbé sem tehet — kiki a maga érdekének első s leghivatottabb őre s ha e tisztét elhanyagolja, önmagának tulajdoníthatja e káros következményeket.

Nem tagadjuk, hogy a Maros vagy Körös mentén lakó érdekeltégnek lehetnek panaszai, melyek egyik-másik tekintetben jogosultak is lehetnek, de ezek a kölcsönös bizalom útján oszlatandók el, nem pedig a társulat szétbontása által. Az egész érdekeltég kellő bizalommal viseltethet úgy a mostani társulati elnök, mint a főigazgató iránt, kiknek törekvése feltétlenül oda irányul, hogy az érdekeltéghez tartozó mindenik vidék lakossága a hozott s azután is hozandó áldozatok árán egyaránt boldoguljon — s ha a társulat a zsilipszakadás folytán beállott krisist kiheveri s az

ügyek rendes kerékvágásba jönnek, akkor a legkisebb differenciákat is lehet a sérelmes felek teljes megelégedésére kiegyenlíteni.

Ezekből kifolyólag ismét azt mondjuk: „Ne váljunk el!”

Előadói javaslat a mezőgazdasági rendtartásról.

I. FEJEZET.

Általános intézkedések.

1. §.

Mezei tulajdonát mások jogainak épségben tartásával a jelen törvény korlátai között mindenki szabadon használhatja.

2. §.

Mezei tulajdon alatt értendő: a gazdaságilag művelt föld, a rajta levő s a gazdaság vitelére szükséges épületek és ezek tartozékai, ideértve a tenyész- és használatokat is.

3. §.

Nem tagosított vagy oly tagosított határokon, illetőleg határrészekben, hol a birtokosok illetőségüket több dűlőben kapták ki, vagy ott, hol a határ nagy terjedelménél fogva a távol fekvő birtokrészek okserűen nem kezelhetők, a községi (városi) gazdasági bizottság a használat módját korlátozhatja, nevezetesen a közös vetésforgót megállapíthatja, a közös legeltetést, úgy nemkülönb az ugar és tarló-legeltetést, valamint ezek módozatait szabályozhatja (66. §.).

4. §.

Oly birtoktestek, melyek legalább 12 holdnyi kiterjedéssel bírnak, a közös vetésforgó alul kivehetők.

A közös vetésforgó alul kivett ily területek birtokosai azonban kötelesek tűrni mindazokat a szolgáltatásokat, a melyeket a községi (városi) gazdasági bizottság a vetésforgó célszerű használatára érdekében megállapít.

5. §.

Oly határokon, hol a 3. §. értelmében közös vetésforgó állapítatik meg, a művelés alá vett területnek legalább egy hetede takarmánynak hagyandó.

Ha azonban a községi (városi) gazdasági bizottság ily takarmányos kihasítását, illetőleg fentartását szükségesnek nem tartaná, az ez iránt hozandó határozat jóváhagyás végett mindenestre a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterhez felterjesztendő.

6. §.

A közös vetésforgóba tartozó s egy tagban 12 holdnál kisebb területen lakóházakat és gazdasági épületeket emelni, gyümölcsösöket, szőlőket és fásalkákat létesíteni, valamint ezeknél kerítéseket készíteni, a községi (városi) gazdasági bizottság engedélye nélkül tiltva van.

Fennálló szőlőkre, kertekre, gyümölcsösökre és fásalkákra ezen korlátozás nem alkalmazható.

7. §.

A földbirtokok határai jelekkel tüntetendők föl. Ezen jelek állhatnak:

Kisebb birtokrészeknél határkövek, cövekek és kövezett barázdák; tagosított birtokoknál határsáncok, dombok és faültetvényekből; kertek, szőlők és gyümölcsösöknél kö- vagy fakerítésből, garádokból, hoit- vagy élősövényből. A hol folyók, patakok, erek és szakadékok képezik a természetes határt, más megjelölés nem szükséges.

8. §.

Saját határjeleit mindenki a maga költségén köteles feállítani és fentartani.

A közös határjelek tekintetében a községi (városi) gazdasági bizottság az egész határra, vagy egyes részeire nézve kötelezőleg megállapíthatja, hogy minden birtokos birtokának melyik részét köteles határjelekkel ellátni s azokat fentartani.

A mennyiben a községi (városi) gazdasági bizottság a közös határjeleket a szomszédos birtokosok közös költségén kötelesek feállítani és fentartani.

Az elkopott vagy fölismerhetlenné vált közös határjeleket, minden birtokos szomszédjának előzetes fölszólítása után, saját költségén megújíthatja, illetőleg feállíthatja s a költségek arányos részét a mulasztó birtokosoktól követelheti.

9. §.

A művelés alá vett földbirtokok határainak megállapítása céljából községenként legalább minden hat évben a községi (városi) gazdasági bizottság által hivatalból határjárások tartandók.

A mennyiben ezen bejárások alkalmával hiányok vagy visszaélések tapasztaltnának, ezek orvoslásáról a községi (városi) gazdasági bizottság gondoskodik (66. §.).

10. §.

A gazdaság viteléhez szükséges gépek és eszközök, a művelésnél nem nélkülözhető állatok, valamint a nyilvános használatra szánt apaállatok, a vetőmag és trágya csak az esetben foglalható le, ha a foglalás a ki nem fizetett bérösszeg biztosítására vagy a hátralekos vételár kifizetésére végett történik s ha az, ki ellen a foglalás intézve, tizenkét katasztralis holdnál többet bír vagy bérel.

11. §.

Kiröpült méhraját a tulajdonos más telkén is keresheti és elfoghatja; tartozik azonban a telek birtokosának a netán okozott kárt megtéríteni.

Ha az anyakass tulajdonosa a rajt két nap alatt el nem fogta, a raj annak tulajdonává válik, kinek birtokán letelepült, vagy annak, a ki azt betogta.

12. §.

Benépesített kaptárakat végrehajtás esetén csak a méhek munkájának szünetelése alatt, azaz a téli hónapokban szabad helyükről elmozdítani.

13. §.

A selyemhernyók, valamint a fölnevelésükhöz szükséges berendezések és eszközök, nem különben május, június és július hónapokban a selyemhernyók táplálására szolgáló szeder-falevelek is végrehajtás tárgyát nem képezhetik.

(Folyt. köv.)

Világfolyása.

Hazánk. E hétről két fontos hazai eseményt lehet megemlíteni, az egyik a fővárosi nemzeti színház fennállásának 50 éves jubileuma, a másik az 5 évi országgyűlés megnyitása. Mi volt régente a színészet nálunk? Hontalan volt saját hazájában és sok küzdelembe került, míg megértette a nemzet, hogy a színművészet a közművelődésnek egyik hatalmas factora. Ötven esztendővel ezelőtt építettett a nemzeti színház a fővárosban a magyar áldozatkész nemzet álléireiből s ötven év múlva, mult csütörtökön, a koronás király is eljött megünnepelni azon nap félszázados jubileumát, melyen a ma-

„SZENTES ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

A MÉZES HETEK

VAGY (15.)

HOGYAN NEVELNEK JÓ ASSZONYOKAT.

(Folytatás.)

„Ott nem fogják tévutra vezetni ama kihívó nők, kik, miután férjeiket lassankint rabzolgákká aljasították, fiatal nők szívébe az ellenszegülés magvát hinteni szokták. Természetes nyájasság fogja környezni s amaz egyszerű emberek boldogsága önismeretre visszatéríteni.” És a hercegnek igaza volt.

A falusi borbély kelepében.

Milyen volt azalatt Baldaro állapota? Azonnal megtudjuk, mihelyt a gyönyörű párt, a korcsmárosnét és Lampedo borbélyt meglessük, kik épen kedélyesen egymás mellett ültek.

„Még tizenégy napig!” mondá a korcsmárosné sürgető hangon.

„Az teljés lehetetlen,” viszonzá a sebész, „betegünk ép oly egészséges mint én. Legyen egy kis szánalma iránta, a szegény ördög már majdnem három hét óta van itt.”

„Akkor legalább még nyolc napig!” Alkudozék a korcsmárosné.

A sebész fejével intett: „Egy hétig? Anyit ígérhetek! Most mint okos nő beszél, ki számláját néha lelkiismeretéhez szabja.” S míg a vékony, phantasztikusan öltözött sebész a kövér korcsmárosné kezét csókolta, nem vette észre, hogy Baldaro a félig nyílt ajtóba lopódzott. Rosz színben volt, hálóköntös volt rajta s kardját kezében tartotta.

„Még mindig azt hiszi magáról, hogy belső sérülésben szenved?” folytatá a korcsmárosné.

„Addá Isten, hogy úgy lenne, bárcsak válla ficamodott volna ki, avagy inkább karja és lába tört volna el.”

na el, — Isten meentsen, hogy rosszat kívánuék neki, de”

„Mit nem adnék érte,” folytatá a korcsmárosné, „ha nyakát kivéve bármi más báj érte volna.”

„Ámbár igazi lótermészet van,” viszonzá a borbély, „ugy hogy egy állatorvosnak is dolgot adna, még is itt akarom tartani még egy hétig.”

Baldaro erősen szorongatta kardját, de még viszatartotta magát.

„Holnap ismét eret vágok rajta,” mondá Lampedo borbély.

„Még ma, doktor! — ha tetszik, még ma,” szólt a korcsmárosné.

„Azt sem bánom,” viszonzá az orvos, „holnap pedig az általam feltalált orvosságát kapja; szerdára ezeket a lapdacokat készítettem, csütörtökön kap chinint, pénteken”

Baldaro nem tudta magát viszatartani. Dühösen lépett a szobába s kiáltá: „Nos, uram, pénteken? — Mit kapok pénteken?”

Lampedo elhalványult. „Föl vagyunk fedezve,” da dogá. De a korcsmárosné nagynehezen tudott megállni s az összes szenteket hívta segítségül. Végül mindketten egyszerre térdre borultak s szívzaggató módon kegyelemért esedeztek.

Baldaro azonban felemelte kardját s rájuk rivaldolt: „Most ajánljátok lelketeket az urnak, mert időtök lejárt.”

„Óh,” kiáltá kétségbeesetten a korcsmárosné, „csak meg ne öljön.”

„El vagyok ítélve,” viszonzá komolyan Baldaro, „nincs egyéb hátra, mint a halálbüntetést végrehajtani. Melyiketeket öljem meg előbb?”

„Kegyelmes uram, kezdje el a korcsmárosnét!” kiáltá Lampedo s a kövér asszony mögé bujt.

„Készen van-e?”

„Kegyelem, kegyelem!” jajgatott a korcsmárosné. „Már azt hiszem, hogy meg vagyok halva.”

Baldaro megvetőleg nézett rá. Végre kérdezé: „Mondd meg nekem, te hústömeg, mennyi mérget adtál be nekem?”

„Semennyit! Oly igaz, mint a hogy kegyelemért esedezem.”

„Hát nem méreg-e már a te borod egymagában?”

„Igazan van, uram, nem a legjavából való”

„Micsoda?”

„Ugy is keveset töltöttem belőle s ez megnyugtatta lelkiismeretemet!”

„Várj csak, majd megnyugtatom én örökre lelkiismeretted.”

„Irgalom, kegyelmes uram!”

„Állj föl, ha tudsz, és hallgass meg!,”

„Mit parancsol, kegyelmes uram?”

„Ha öt perc alatt mind készen lesz elutazásomra, akkor szabadon bocsátlak!”

„Még előbb is készen lesz, ha úgy tetszik!”

„Takarodjál tehát, formátlan cethal!” förmedt rá Baldaro, s ime, a halalos félelem rendkívüli gyorsaságot kölcsönözött a vastag korcsmárosnénak. Libegve ugrott fel s tudóztott nilusi lóként futott ki a szobából.

E közben a borbély még mindig térdelt, foga erősen vacogott. „Ah,” sóhajtozék a gonosz társ menekülésekor, „most rajtam a sor! — Oda vagyok egészen! — Szemből acél, kötél és méreg lövell.”

„Nos — emberi nyomorkép,” kiáltá föl Baldaro, „alak árnyék nélkül — a halál és éhség mintaképe!”

„Beismerem soványságomat,” dadogá Lampedo. „Elég büntetés nekem nyomorult életem, hagyjon tehát büntetésül élni.”

„Te egész gyógyszerládát akartad belém tölteni?”

„Hiszen az embernek élni is kell!”

„De meghalni is. Megértetted?”

„Betegjeim iránti szánalomból kérem — — —”

„Éppen azokhoz küldelek, a kik kezéd alatt voltak egykor! — Az ablak nyitva van. — Nos, szedd össze magadat!”

„De gondolja meg, uram —”

„Az egyszer Plutóval fogsz vacsorálni! Előre, ki az ablakon — vagy pedig kardomat használom kés helyett s megmutatom lelkednek a kijáratot, mert ugy sincs véred, vagy pedig a falra szegezek, hogy olyan légy mint egy tűn megszáradt bogár.”

(Folyt. köv.)

gyar színészet muzsája saját otthonában, most már állandó hajlékában s a haza fővárosában először hallatta szavát. E csarnok volt egyik hatalmas előmozdítója a főváros magyarosodásának, mert akkor még magyar hazánk fővárosa — ugy Dunán innen mint Dunán túl nagyon is német volt. Lapunk tere nem engedi meg, hogy az ezen jubileummal kapcsolatos diszeloadásról s egyéb ünnepekről is szóljunk, de kötelességünknek ismertük legalább néhány soralal ez eseményt megemlíteni. E hét másik fontos eseménye, mint fennebb említve volt, az 5 évi országgyűlés megnyitása. Mindkét ház ugyanazon napon, sep. 28-án tartotta első ülését a szokott formások között. D. e. 10 órakor megérkezett Tisza miniszterelnök, kit pártja zajosan megjelölt. Ezután Kovách László házelnök indítványára a korelnök és a korjegyző elfoglalván helyüket a 86 éves Boér Antal mint korelnök felolvastatta a miniszterelnök átíratát az országgyűlés ünnepélyes megnyitása tárgyában, valamint az erre vonatkozó udvari szertartás rendjét. Irányi Dániel észrevételeket tett a megnyitási szertartásra, különösen kifogásolta, hogy annál cs. kir. udvari főhivatalnokok szerepelnek, hogy az a budai várakban és nem Pesten történik, hogy a király feltett kalpaggal, illetve olvassa fel a trónbeszédet és hogy a feketesárga zászlót felhúzzák a királyi várakra. Mindezeknél fogva kijelenti, hogy ő és elvtársai nem vesznek részt a megnyitási szertartásban. Tisza miniszterelnök erre megjegyzi, hogy a megnyitási szertartás ugyanaz, a mely 1867 óta mindig volt. Ezzel az ülés véget ért.

A bolgár kérdésben még mindig nem történt semmi változás, s nem is valószínű, hogy hamarosan valami nagyobb változás történjen. A porta javaslatára még nem válaszolt a pétervári kabinet, s bár Konstantinápolyból azt jelentik, hogy a válasz valószínűleg egy-két nap múlva megérkezik, nem lehet, hogy oly hamar válaszsának abból a tömeges javaslatból, melyet a porta felhivatalos jegyzékében tett. Van abban szó egy, kettő vagy két biztossá, kik az érdekelt hatalmak megegyezésével Szofia-ba volnának küldendők, és három fejedelmjelöltől tanácskoznának, kinek személye iránt ismét csak a berlini szerződést aláírt hatalmaknak kellene megegyezniük. Szintén úgy látszik, hogy a porta, engedve az orosz unszolásnak és pressiónak, nagy furfanggal úgy csinálta meg a javaslatát, hogy azok ellen a pétervári kabinetnek ne lehessen kifogása, de azért keresztülvihetők még se legyenek. A török diplomaták értenek az ilyen orákulumszerű mondaszhoz, mely ha akarom fehér, ha akarom fekete. Legjobban Szofia-ban örülhetnek a dolgok illetén állásának, mert biztosak lehetnek a felől, hogy komoly actiótól jó ideig nincs mit tartaniok.

Német- és Franciaország közt ismét határsértési viszály fenyegette a békés viszonyt. A francia vizsgálat azt konstataálta, hogy a német területéről ellőtt golyók francia földön találtak s ezen az alapon nemcsak megfelelő elégtételt követelnek, hanem az agyonlőtt hajtó kenyérkereső nélkül maradt családja számára elegendő kártérítést is. A német részről megindított vizsgálat alább olvasható, eredménye pedig azt állítja, hogy az erdőör, — mert a katona ilyen minőségben volt alkalmazva, — háromszor kiáltott a német területen levő vadászokra s csak miután azok nem hajtották felszólítására, lötte el fegyverét s német földön terítette le a franciákat. A határőrkatona így is nagyot hibázott, mert a német határőrök rendkívül szigorú utasításai szerint „csak akkor szabad löniök, ha fegyveres csapatok ellenséges szándékkal szállnak velök szembe.“ Az is rossz hatással lesz Franciaországban, hogy a német részről ígért loyális elégtétel annyiból fog állani, hogy először is szigorú vizsgálatot indítanak, s ha a lövöldöző német katona hibája evidens lesz, akkor ezt megbüntetik. A megölt hajtó özvegyének és neveletlen árváinak kárpótlása még szóba sem került, de azt hiszik, hogy mivel a törvény ilyen nyugdíj-féle iránt nem intézkedik, azt esetleg kegyelemből megadják. A vizsgálat vezetésével a német részről megbízott főügyész hivatalos jelentése így hangzik: „Szombaton délelben az erdővédekhez tartozó két vadász, névszerint Kaufmann és Linhoff azt az értesítést vették, hogy a határon, a hatráini német kerület környékén vadászat folyik. Mindketten tehát oda mentek, hol vadásztól eredő neszt hallottak. Míg Linhoff az erdőt megkerülte, Kaufmann 120—150 méternyi távolságra fenyves erdőben német területen 8—11 felfegyverzett férfit pillantott meg, kik részint egymás mögött, részint egymás mellett a néhány lépésnyire fekvő határhoz siettek. Minthogy a háromszoros „megállj!“ kiáltás eredménytelen maradt, továbbá, minthogy az illetők közeledtek és a cserjések és fák alatt a közelben rejtkehek találtak, Kaufmann károm lövést tett és azután visszavonult, minthogy rövid vártatva francia területéről a fák mögül reája céloztak, a mit Linhoff is

látott. — Körülbelül 4—6 méternyi távolságra a határtól két nagyobb vényomot találtak a gyepen, melyek nyilvánvalólag onnan eredtek, hogy Brignon a lövés után az érintett helyig vándorolt és ott egyideig fekvé maradt. Vér vagy más nyomatok német területen a sűrű és magas haszrtban nem találtak. Az állásból, melyet Kaufmann a lövés alkalmával elfoglalt, ama helyig, hol francia földön vértócsák találtak, a közbülfekvő bokrok és vastag fák miatt sem látni, sem löni nem lehet. E szerint feltehető, hogy a lövések német területen, látszólagos vadászok ellen tetettek, és hogy azok kettejét német területen találtak is.

Meghívás.

A szentesi ipartestület f. hó 13-án d. e. 10 órakor saját helyiségében (csizmadia ipartársulat nagy termében) rendkívüli közgyűlést tart, melyre az ipartestület tagjai ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

- 1.) A nagymélt. földm., ipar- és keresk. m. kir. miniszterintől visszaérkezett ipartestületi alapszabályok 6-ik szakaszának módosítása.
- 2.) Indítványok tárgyalása.

Jegyzet. Valamely indítvány csak akkor tárgyalható, ha írásba foglalva s legalább 10 tagtól aláírva a közgyűlést megelőzőleg 4 nappal az elnökséghez benyújtott.

Ha a közgyűlés a tagok csekély száma miatt nem lenne megtartható, 14-ik napra újabb közgyűlés hivatik egybe, mely a megjelenő tagok számára való tekintet nélkül érvényesen fog határozni. Ez újabb határidőről — szükség esetében — a tagok hírlapilag tudósíttatnak.

Szentes, 1887. szept. 29.

Balázsovits Norbert,
ipartest. elnök.

HIREK.

— **TISZELT ELŐFIZETŐINKET** az előfizetés szives megújítására, a hátralékosokat pedig tartozásuk lefizetésére e helyen is felkérjük.

— **Vasuti végrehajtó bizottságunk** lépéseket tett a vasuti igazgatóságnál, hogy legalább egyszer napjában megszakítsa s Szolnokon való kiszállás nélkül lehessen megenni az utat Budapestre. Bizony inkább csak egyszer közlekedhessünk a fővárossal, de megszakítás nélkül, mint kétszer hosszadalmas és kellemetlen várakozással Szolnokon.

— **Szt.-Mihály napja** nevezetes nemcsak a gazdákra és szellérekre — a mikor ezek zsebe tetemesen megkönnyebbül — hanem városunk magistratusára nézve is, mely testületileg szokott megjelenni városunk első tisztviselőjénél, a polgármesternél jó kívánatainak tolmácsolása végett. A magistratus ez évben is kedves kötelességét teljesítette s őszinte ovatióban részesíté főnökét.

— **Készül már** a zsidó templomtól a vasuti indházig tervezett egyik járdasor, meg pedig a tervezett köutöl balra eső sor, hogy a kőut kiépítéséig legalább gyalog — főkép az esős idő beálltával — közlekedni lehessen. De jó volna a városokban levő ócska járdák kijavításához is fogni, mert itt az ősz s ha októberben sem történik semmi, akkor jó lesz, ha a lakosság biztosítja magát netaláni balesetek ellen.

— **Társas vadászat** lesz holnap azaz vasárnap, október hó 2-án a nyomáson és szent-Lászlón, találkozás a városi téglaházal reggel 9 órakor, ellátásról kiki maga gondoskodik. Az elnökség ezen alkalomra különös meglepetésről gondoskodott, melyet azonban discretióból nem árulhatunk el. A vadász társaság tagjai által meghívott vendégek szivesen láttatnak.

— **Nagy zürzavar** uralkodott egy egész hétig a postai szállítás körül vasutunk megnyitása óta, mert nem hogy korábban, vagy legalább az nap kaptuk volna meg az az nap megjelent újságokat, hanem csak másnap jutottak mindenféle postai szállítmányok a címzettek kezébe. Csongráddal a postai egyenes összeköttetés meg van szakítva, de ezen misérián segíteni kell, — mi már a megyei adminisztráció érdekében is kívánatos. — Most egy teljes hétre kerül, míg a Szentesről Csongrádra irt levélre Szentesre válasz érkezik — akár csak Berlinbe irt volna az ember.

— **Nyilvános köszönet.** A folyó évben besorozott iparos ifjak által f. évi szeptember 25-én rendezett bál jövedelmét 15 frtot, a rendezők sziveskedtek a szentesi iparos ifjak együletének átadni, mely összeg átvételét midőn nyugtatom, kötelességemnek tartom a besorozott ifjaknak az egylet nevében köszönetet mondani. Szentes 1887 szept. 29. Berceli Dániel egyleti pénztárnok.

— **Olvásóink figyelmébe** különösen ajánljuk a mai számtól fogva megjelenendő előadói javaslatot a mezőgazdasági rendtartásról, mely a földm. ipar és keresk. miniszterium földmívelési szakosztályában készült s az összes törvényhatóságoknak és gazdasági egyesületeknek küldetett meg véleményadás végett. E javaslatra véleményadással meg van bízva a megye részéről egy bizottság, melynek elnöke Stammer Sándor alispán, tagjai: Tóth János megyei főjegyző, Bartha K. első aljegyző, ifj. Bartha János, Szeder János, Kristó N. István, Bányai József, Kovács Imre, Sréter Ferenc, Halus József, Ónodi Géza, ifju Sarkadi N. Antal és Albertényi Antal, valamint a csongrádmegeyi gazd. egyesület és a helybeli iparos és gazd. kör kiküldöttei. E javaslatból leendő törvény hivatva lesz segíteni a mezőgazdaságnál előforduló bajokon és visszasságokon s megfelelő majd a mezőgazdaság igényeinek épen úgy mint az ipartörvény az iparos osztálynak. Szivesen

vevessük, ha gazdálkodóink e javaslat bármely szakaszára nézve lapunkkal megjegyzéseiket közlik.

— **Ipartestületi előjárásági ülés** volt e hó 27-én az az kedden, mely alkalommal a békéltető bizottság alapszabályainak kormányi jóváhagyása ürvendetes tudomásul vétetvén, határozatba ment, hogy a békéltető bizottság mielőbb kezdje meg működését. Amennyiben azonban az ipartestület alapszabályainak 6-ik szakasza a szakminiszterium által kifogásoltatott, e végből e hó 13-án — mint a mai számban közölt meghívásból is látható, — rendkívüli közgyűlés van egybehívva e szakasz újbóli megállapítása végett. E szakasz ugyanis különbséget tesz az új ipartörvény életbe lépte előtt s az azután igazjogot nyert iparosok közt, amennyiben amazokt kisebb beiratási díjat kívánt mint emezektől — s egészen jogosan, mert az idősebb iparosok részint a céhrendszer, részint az ipartársulatok felállításakor, sőt némelyek mindkét izben tetemes összeget fizettek belépésükkor. De a miniszter nem szíveli ezt a megkülönböztetést idősebb és fiatalabb iparosok közt s egyetlen beiratási díjhoz ragaszkodik. Kívánatos, hogy e fontos ügy tárgyalásakor a közgyűlésen az iparosok minél nagyobb számban jelenjenek meg.

— **Ismét új divat** Nem régen kedveskedtünk ama városunkat nem épen kedvezően jellemző hírrel, hogy csupa kéayelemből egy „intelligens“ kocsis az ártézi kut csövéből — mely tulajdonképen kantának volna szánya — itatta lovát. Most új divatról értesíthetjük a közönséget, nem épen olyan visszataszítóról, a milyen a lóitatás, hanem olyanról, mely szintén arra mutat, hogy Szentesen minden szabad. Láttuk, hogy már oda az ártézi kuthoz vontatják a sáros kocsis s ott tisztogatják. Ha ez szabad, miért nem vinnék oda a cselédek az edényt, hiszen ott sokkal jobban s társaságban vehetnek a délutáni mosogatást, hiszen Szentesen ugy is minden szabad.

— **Kellemetlen sajtóhiba** csuszott volt be lapunk múlt heti számába a hírek rovatában, hol a háztartási szakosztály üléséről lévén szó, e kitétel olvasható: „A költséghetéshez csak a liteses...“ stb. A „csalt“ szó helyett „csatolt“ értendő.

— **Makacs öngyilkos.** Gál István 20 éves parasztleány, ki szüleiével folytonosan rossz viszonyban élt, e hó 20-án azaz kedden azon szándékkal ment ki a tul a kurcai kertbe, hogy föbe lövi magát, de e szándékában megakadályoztatott. Kérdőre vonatván e miatt kerekén kijelentette, hogy ugy is véget vet életének. Szavát meg is tartotta, mert másnap korán reggel felakasztotta magát.

— **Vasuti közlekedésünk** még mindig hiányos, amennyiben s szállítmányokra vonatkozó tarifa a vasutnali forgalomba adásakor nem küldetett meg. Ez annál nagyobb kellemetlenség, mert a gőzhajózás is szünetel a csekély vízállás miatt. Óhajtanó, hogy e misériának mielőbb végelegyen, valamint ne legyenek kénytelenek a k.szt.-mártoni vásárra menők áruikat kocsin oda szállítani, amint ez eddig történt.

A pusztatényő-k.-szt.-mártoni és k.-szt.-márton-szentesi helyi érdekű vasut

menetrendje:

(Érvényes a kunszentmárton-szentesi vonal megnyitása napjától.)

Szolnok—Kunszentmárton—Szentes:

Budapestről indul	—	—	—	7 óra 40 p. délelőtt.
Szolnokról indul	3 óra 47 p. délelőtt,	11 óra 11 p. délelőtt.		
Szajol	4 óra 22 p. délelőtt,	11 óra 42 p. délelőtt.		
P.-Tenyő	4 óra 46 p. délelőtt,	12 óra 01 p. délután.		
Kengyel	5 óra 14 p. délelőtt,	12 óra 32 p. délután.		
Martfű	5 óra 44 p. délelőtt,	1 óra 02 p. délután.		
T.-Földvár	6 óra 06 p. délelőtt,	1 óra 35 p. délután.		
Homok	6 óra 19 p. délelőtt,	1 óra 50 p. délután.		
K.-Szt.-Márt.	7 óra 12 p. délelőtt,	2 óra 43 p. délután.		
Tóke	7 óra 42 p. délelőtt,	3 óra 13 p. délután.		
Szentesre érkezik	8 óra 16 p. délelőtt,	3 óra 47 p. délután.		

Szentes—Kunszentmárton—Solnok:

Szentesről indul	5 óra 36 p. délelőtt,	11 óra 09 p. délelőtt.		
Tóke	6 óra 13 p. délelőtt,	11 óra 32 p. délelőtt.		
K.-Szt.-Márt.	6 óra 58 p. délelőtt,	12 óra 24 p. délután.		
Homok	7 óra 37 p. délelőtt,	1 óra 05 p. délután.		
T.-Földvár	8 óra 05 p. délelőtt,	1 óra 31 p. délután.		
Martfű	8 óra 23 p. délelőtt,	1 óra 50 p. délután.		
Kengyel	9 óra 04 p. délelőtt,	2 óra 33 p. délután.		
P.-Tenyő	9 óra 31 p. délelőtt,	2 óra 56 p. délután.		
Szajol	10 óra 01 p. délelőtt,	3 óra 18 p. délután.		
Szolnokra ér.	10 óra 30 p. délelőtt,	3 óra 47 p. délután.		
Budapestre ér.	2 óra 15 p. délután,	7 óra 45 p. délután.		

Ezen menetrendnél a budapesti idő irányadó.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

Nyiltér.

(E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

Schwarz Satin merveilleux (ganz Seide)
bis fl. 6.45 (in 16 verschiedenen Qualitäten)
fi. 1.15 per Meter
versendet in einzelnen Roben und ganzen
Stücken zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Depot von G. Henneberg (k. und k. Hoflieferant), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. (10.)

Köszönetnyilvánítás.

A „bécsi biztosító társaság“-nak, mely a folyó hóban szenvedett másfélezer forintos tüzkarunkat a legpontosabban és leggyorsabban fizette ki, ugy szintén a társaság helybeli főügynökeinek Pollák és Ehrlich uraknak a tapintatos eljárásért e helyen is legmélyebb köszönetünket fejezzük ki s a társaságot a biztosító közönség b. figyelmébe ajánljuk.

Zsoldos János

Vecseri János.

3. A polgármestertől hitelesítve.

Gaya (Morvaország). Tisztelettel tudatom önrel, hogy óhajtatás szives készséggel teljesítem. Varrónó létemre ülő életmódot folytatván, már hosszabb idő óta gyomrom nagyon fáj, étvágyam elvesztett s emésztési zavarok bántottak, de a midőn az ön svájci labdacsaiból egy dobozzal elfogyasztottam, azóta sokkal jobban vagyok, miért is ezennel szivesen nyíl vántom hálás köszönetemet. Hatalmas gyógyítóerejű készítményét minden hasonló bajokban szenvedőknek a legmelegebben ajánlva, maradok hálálatos leküldettségemmel: Prohaska Emma, varrónó. — Ez aláírás valódiságát bizonyítom: Volenta, polgármester. (P. H.) Gaya kir. város polgármesteri hivatalától, 1886. okt. 16. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacsa (egy doboz ára 70 kr.) a gyógyszerárakban kaphatók, de meg kell nézni védőjegyét, mely fehér kereszt vörös mezőben, s Brandt R. névaláírását. Minthogy Magyarországon a svájci labdacsonak sokféle hamisítványa létezik: mindenkit óvakodásra intünk; a vigyázatlan vevő az okozandó bajt csakis önmagának tulajdoníthatja.

STOWASSER J.

cs. kir. kiz. szabadalmazott

HANGSZER-GYÁR

Budapesten, II. Lánchíd-utca 5.

Mindenmiféle fa-, fuvó-, réz-, vonós- és verő-hangszerek stb. legnagyobb gyári raktára Magyarországon.

A hadsereg szállítója. Az összes budapesti katonai zenekarok szállítója.

Legnagyobb és legválasztékosabb raktára mindenmiféle hangszereknek valamint azok egyes részeinek legolcsóbb árakkal.

Bel- és külföldi hurok, harmonikák.

Ariston 19 frt, Herophon 24 frt. 6 zenejeggyel és csomagolással együtt.

Javítások a lehető leggyorsabban és legolcsóbban eszközöltetnek.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

AZ „ÉRMELLÉKI ELSŐ BORKIÁLLITÁSI SZÖVETKEZET”

(Biharmegye, Margittán.)

ajánlja a legjobb eredeti minőségű és tisztán kezelt **ermelléki asztali, bakar, rizling és aszu borait**

hordókban és palackokban.

Pontos és gyors kiszolgáltatás, valamint a bor eredeti tiszta minőségéről kezeskedik a **felügyelőség.**

A LEGJOBB CIGARETTA-PAPIROS
A VALÓDI **LE HOUBLON**
Francia gyártmány **CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.**
Utánzástól óvakodjunk!
Ezt a papirost legjobban ajánlják: Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann vegytanárak a bécsi egyetemen, még pedig kitűnő minősége, kiváló tisztasága miatt és mivel az egészségre nézve ártalmatlan anyagokat nem tartalmaz.
500 CIGARETTES
Cawley & Henry
FABRIQUE DE TABAC
17, rue Béranger, à PARIS

687/v. 1887. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósg 3408./1886. számú végzése által Bleier Sámuel javára Kégl Mór és társai mágoesi lakosok ellen 450 frt tőke, ennek 1885. év szept. hó 29 ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 55 frt 68 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és feltölglalt

és 1234 frtba becsült követelések, 1000 drb. seres üveg, és 39 kisebb nagyobb hordó s 15 zsákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 4322/1887 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Mágocon, a község házában leendő eszközzésére 1887-ik év október hó 7-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérők becserón alul is eladtnak foguak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen 1887. évi szept. hó 27-én.

Végh Sándor,
kir. bir. végrehajtó.

Én, Csillag Anna

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a haj kihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbort, uraknál elősegíti egy teljes erős szaktinövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szaktálnak természetes szint és sűrűséget kölcsönöz és megóvja a korai ősztléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 10 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés napoként a pénz előleges bektüldése vagy posta utánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
BUDAPEST,
király-utca 26.

Kiadó lakás.
Szalay István tanár által 11 év óta használt I. tized 309. szám alatti lakás, melyben van 2 padolt szoba, konyha, kamara, pince és tüzevalós, igen olcsón azonnal kiadó, még pedig nem csak lakásul, hanem bármely más célra is. Értekezhetni ifj. Bartha János kispiaici házában Szalay István tanárral.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 „ — „
Negyedévre . . . 3 „ 50 „
Egy órá . . . 1 „ 20 „
Egyes szám helyben 4 kr.
Vidéken 5 kr.
Százalék nem adatik.
Kiadóhivatal:
Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint, hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:
Budapesten, nádor-utca 7. sz., I. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Bérmentetlen levelek csak ismert kezekből fogadtnak el. Kéziratok vissza nem adtnak.
Hirdetések
a kiadóhivatalban vétetnek fel. Franciaország részére pedig John F. Jones & Cie. Párisban, 31 bis, rue du Faubourg Montmartre.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

A ma tíz év alatt, mely a Pesti Hirlap megalapítása óta eltelt, a magyar olvasókörök rokonoszenve évről-évre fokozódó mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma, — mikor a Pesti Hirlap immár tizedik évolyamát éli, — kétségbevonhatlanul a legkedveltebb és legelterjedtebb lap Magyarországon.

A hazai közönség e páratlan bizalma és rokonoszenve arról tanuskodik, hogy a Pesti Hirlap mindig híven megtartja azt az irányt, melyet maga elé tűzött!

Független volt eddig s független marad ezután is minden irányban, **partoktól és kormánytól egyaránt.**

Erős, öntudatos, magyar nemzeti politika, ez jelszava a Pesti Hirlapnak. Határozottan szembeáll mindazzal, ami e politikának útjában áll, de nyíltan helyesli, ha akár a kormány, akár bármelyik országos párt úgy jár el, a mint azt e politika érdekei követelik.

Ez teszi lehetségessé, hogy a Pesti Hirlap munkatársai közt különböző pártállású kitűnő publicisták sorakozzanak. **E függetlenségben rejlik a lap ereje,** melynél fogva megmondhatja az igazat minden irányban, a kormánynak és azt támogató többségnek ép úgy, mint az ellenzéknek.

A Pesti Hirlap vezetőirekét Pulszky Ferenc, ifj. Abrányi Kornél, Horváth Gyula, Eötvös Károly, Törzs Kálmán, Schvaroz Gyula, Borostyáni Nándor és dr. Kenedi Géza írják.

Ugyanők dolgozataikkal gazdagítják a tárcarovatot is, melynek rendes munkatársai azonkivül: **Mikszáth Kálmán (Scarron), Agai Adolf (Csicseri Bors), Bartók Lajos, Tolnai Lajos, Jakab Elek, Kürthy Emil, Reviczky**

Gyula, Sebők Zsigmond, Szécsy Ferenc, Sziklay János, Szerényi Hugó, stb.
Mikszáth Kálmán, ki a „t. Ház” folyosójáról immár bejutott a honatyák közé, országos híre és kedveltsége kapott képviselőházi karcolataiban humorizálja az országgyűlési pártok és notabilitások ferdeségeit — párttekinet nélkül.

Az élénken szerkesztett rendes rovatok vezetői: **Antallk Károly** (országgyűlés és zene), **Luby Sándor** (napi hírek), **Sasvári Armin** (külpolitika), **Schmittely József** (segédszerkesztő) stb., mindent elkövetnek, hogy az olvasó közönség igényeit a legfokozottabb mérvben kielégítsék.

A szerkesztőség élén, mint irányadó és igazgató lapvezér, **Légrády Károly** laptulajdonos-főszerkesztő áll, kinek e téren negyedszázadon át szerzett tapasztalatai garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a Pesti Hirlap a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyét mindig meg is fogja tartani.

Hazai és külföldi rendes tudósítók egész seregén kívül, kik — költségre való tekintet nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő táviratokban értesítik a Pesti Hirlap közönségét, a szerkesztőség külön tudósítót küld a szükségeshez képest mindenhol (még az ország határain túl is), csak hogy közönségét **első forrásból** láthassa el megbízható értesítésekkel.

A Pesti Hirlap színházi és hírvorata elvitatlanul leggazdagabb valamennyi lapoké közt.

A külföldi irodalom érdekesebb termékeit — regényekben, tárcra-rajzokban s beszélyekben — gondosan megválasztva mutatja be. Nagy gondot fordít a Pesti Hirlap még a közönség köréből való panaszok s a

mindenki által szivesen olvasott szerkesztői **üzenetek** közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfőt kivéve) **két teljes ivet** — 16 oldal — **főlvágot állapottban** ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül **hetenkint** még egy **zenemellékletet** is kapnak a lap előfizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, minőt ma egyetlen európai lap sem nyújt közönségének.

Mindenek kedvezmények dacára a Pesti Hirlap a legolcsóbb napilapnak méltán mondható, amennyiben havonként csak 20 krral drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 „ — „
Negyed évre . . . 3 „ 50 „
Egy órá . . . 1 „ 20 „

Előfizetés — legolcsóbban postautalványnyal — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénznek a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, nádor-utca 7. sz.) küldendők.

Összetévesztések kiküldésére végett azonban csakis **PESTI** Hirlap irandó cím gyanánt.

Tisztelettel
a „Pesti Hirlap”
szerkesztősége és kiadóhivatala.
Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyilvánított óhajra a Pesti Hirlap kiadóhivatala egy hétig ingyen és bérmentve küldi a lapot mutatványul.

Hetenként zenemelléklet.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1887. évi 40-ik számához.

A körös-tisza-marosi armentesítő és helyviszbályzó társulatnak m. hó 1-én tartott rendkívüli közgyűlése.

(Vége.)

A társulat rendkívüli közgyűlésének második és nem kevésbé fontos tárgya az ártéri költségek kirovási kulesának miképen leendő megállapítása volt.

A főigazgató jelentésében e tárgyunk előzményeit részletesen ismertetvén, az ártérre eső belferületek, továbbá vasutak, mű-, ország- és dűlő utaknak a költségek viselésébe való bevonása körül az egyes hatóságoktól és a kormánytól folytatott tárgyalás eredményét a közgyűlésnek tudomására hozza és előadja, hogy a belferületek bevonása s a körgáttal bíró H.-M. Vársárhely városal a körgáttal védett belferület hozzájárulási arányának megállapítása minden nagyobb nehézség nélkül sikerült, nem úgy azonban a közm. s közlek. m. kir. miniszteriummal, mely az államvasutak és ezek műpitemeinek hozzájárulását az 1822-ik évi vízszin alapján követelte megállapítani, mely igény azonban a társulat részéről elfogadhatatlannak jelentvén ki, a kormányval való megállapodás létrejöttnek ez idő szerint még nem tekinthető. Ezen ügy azon stadiumban van, hogy a társulat központi választmánya feliratban kérte a közm. s közlek. m. kir. miniszteriumot, hogy követelésétől mint absolute méltánytalantól elállani s az államvasutaknak s műpitemeiknek a műszaki ártérfejlesztés talála vizsgálatát szerint való bevonását megengedni méltóztassék.

Elősorolja továbbá a jelentés, hogy az eddig használatban volt s részben kormánybiztosilag revidált kirovási kules mellett a költségkirovások rendkívüli ingadozásnak, hullámzásnak és sok tekintetben egyenlenségnek és visszasságnak lévén kitéve, e körülmény arra bírta a központi választmányt, hogy tekintettel az ártérfejlesztési munkálatoknak előrehaladott állapotára a tényleges helyzetnek megfelelőleg helyesebb, állandóbb kirovási kulcsot hozzon alkalmazásba. Az e téren teljesített tanulmányozás következtében a központi választmányiak és az ezen kérdésben kiküldött kataszteri bizottságnak különböző javaslatai jöttek létre s a főigazgatói jelentés magukra ezen javaslatokra utal.

Ezek után egy központi választmány mint az ezen kérdésben kiküldött kataszteri bizottság jelentéséi felolvasatván, azoknak elsője tekintettel arra, hogy a műszaki ártérfejlesztés teljes befejezése előtt a költségkirovást az ártérfejlesztés hitelesítésén adataira alapítani nem lehet, a tapasztalt hullámzásoknak elejét vevendő, ideiglenes kulcsal a kormánybiztos által 1885 ik évben készített és az 1886 ik évre alkalmazásba vét kulcsot ajánlotta elfogadásra, míg a kataszteri bizottság a kirovást a már befejezéshez közeledő ártérfejlesztési munkálatokra kívánta fektetni, melyeknek adatai szerint eddig kirovási költséggel megterhelt mintegy 60 ezer holdnyi terület volna az érdekeltég kötelekéből kibocsátandó, ellenben a Körös mentén mintegy 50 ezer holdnyi terület volna az 1830-as vízszinnek megfelelőleg kirovási költség alá vonendő. A kataszteri bizottság javaslatának indoka egyebek között abban resumál, hogy a műszaki ártérfejlesztés adatai, habár nem hitelesítvők is, de olyanok, melyeken változás valószínűleg alig, tetemes változás pedig egyáltalában nem történik, miért nem volna tehát ezen alap már most elfogadandó, mikor már annál helyesebb kirovási alap nem található s mikor a történetesen felmerülhetők sérelmek felszámolásán utján könnyen orvosolhatók s amikor ezen javaslatnak elfogadása mellett a végleges kirovási alap megállapítása felé nagy haladás tétetik, minnek gyakorlati haszna majd a leszámolásnál fog előtűnni ennek rendkívüli megkönnyebítésében.

A tárgyalás folyamán Bánfi Gyula Makóról és Havár Dániel Szarvasról szólottak hosszasan, továbbá Sima Ferenc, Kristó Lajos H.-M. Vársárhely polgármestere, Udvardi Sándor, Kátai Pál János Szentésről, Garzó Imre H.-M. Vársárhelyről, Bánfi Gyula ismételtén is.

Bánfi Gyula mindkét javaslat ellen állást foglalt azon sérelmekre reflectálván, melyek a kataszteri munkálatoknak a makóiakra nézve oly hátrányosan történt keresztülvitele folytán a teherviselés aránytalanságánál a Közép-Tisza mentén lakók javára és amazoknak kárára előállottak, mely sérelmeket csakis azon intézkedés volna hivatva megszüntetni, ha az eddig követett alap, nevezetesen a kataszteri tiszta jövedelem szerinti kirovás felhagyatván, az ártéri költségek a különböző vízszin szerinti fekvés alapján, tekintet nélkül a kataszteri tiszta jövedelemre, a kormánybiztos által alkalmazott 22 kr., 55 kr., 1 ftt 54 kr. kulcs szerint fognának kirovatni, mely értelemben szóló indítványt tesz, indokolván álláspontját még azzal, hogy ők marosmentiek csak úgy voltak a társulatba belépésre bírhatók, mert Horváth Gyula kormánybiztos biztosította őket, hogy a 30 as vízszin alá eső terület egy holdja 1 ftt 54 kral többet fizetni nem fog, holott most az történik, hogy ugyanazon egy hold föld a kataszteri tiszta jövedelemnek magasán lett megállapítása folytán 3-4-szer annyit fizet, míg az általa ajánlott megterhelhetési mód mellett ezen aránytalanság elenyészésnek s az ugyanazon vízszin alá eső terület mindenik holdja az egész érdekeltég területén egyformán lenne mogróva. Azt tudja szólni — úgy mond — hogy a szentesiek ezen indítványt ellenezni fogják, mert a szentesiek ellentmondóknak minden olyan eszmének, a mely rájuk megterhelhetést eredményezne, és éppen ezen kérdés, melyet egyébiránt tart olyan fontosnak, mint a zslipszakadasi es az ezzel kapcsolatos egyéb ügyeket, egyike azoknak, melyekben egyetértetni a különböző érdekű feleknek sohasem lehet s egyike azoknak, melyeken a társulat békéje megtörik s minden a régi igazságtalan állapotban marad, t. i. hogy a marosmellékiek a Közép-Tiszánál levőknek továbbra is „fejős tehenei“ lesznek.

Simá Ferenc Bánfi Gyula beszédere reflectálva mindenek előtt kétségbe vonja, hogy a makóiak Horváth Gyula kormánybiztos állítólagos fentebbi biztatására mentek volna bele a 10 millió költsék felvételébe. Bánfi Gyula állítása szerinte a történetekkel teljesen ellentmondásban áll, mert a Horváth Gyula kormánybiztos által alkalmazott 1883 ik évi kirovás soha sem volt a területiségre, hanem igenis a kataszteri tiszta jövedelemre alapítva s az 1881-iki vízszin 22 kr., 1855-iki vízszin 55 kr. s 1830-iki vízszin 1 ftt 54 kros kirovási kulcsa az illető területek egy holdjára sohasem jelentette azt, mit Bánfi azoknak tulajdonit, hogy t. i. ezen egységi összegek arányában voltak a különböző vízszin alá eső területek megterhelve, hanem igenis azon különbség feltüntetésére és az érdek nagyobb mérvének meghatározására szolgál, mely az egyes vízszinek közt fenforogni látszott; és valamint a multban a kataszteri tiszta jövedelem képezte a költségvetés alapját, úgy attól Bánfi indítványa értelmében eltereli annál kevésbé lehet, minél kevésbé akarjuk az arányos teherviselés okát felforgatni. Mert mi következnek Bánfi indítványának elfogadásából? Az, hogy egy vízszin alá eső V-ik osztályu legelő, melynek tiszta jövedelme 35 kr., ép úgy 1 ftt 54 krt fizetne egy hold után, mint ugyanazon vízszin alá eső első osztályu szántó, melynek tiszta jövedelme 14 ftt. Már ezen egy példa mutatja Bánfi ur indítványának kivihetlenségét. Szólok a kataszteri bizottság javaslatát ajánlja elfogadásra mint olyat, mely az adott helyzetnek tökéletesen megfelel s mely a végleges kibontakozáshoz nagy lépessel közeledvén a jövőre nézve is hasznosnak bizonyul, a mennyiben a leszámolást tetemes mértékben megkönnyíti. De elfogadandó a kataszteri bizottság javaslata azért is, mert az ártérfejlesztési munkálat folytán kitértett azon tényre szemben, hogy ez idő szerint 60 ezer holdnyi olyan föld van kirovással megterhelve, mely magas fekvésénél fogva az ártérbe nem tartozik. Merőben igazságtalan ezen területet továbbra is az érdekeltég kötelekében tartani, csak azért, hogy majdan a végleszámlásnál ezen terület annál nagyobb összeggel támaszon viszköveltesse, minthogy más részről sem volna helyes, hogy a Körös mentén a 30 as vízszin alá eső mintegy 50 ezer hold föld továbbra is csekélyebb mértékben viselje a költségeket mint jelenleg, hogy a végleszámlásnál majd a társulatnak annál nagyobb összeget kelljen ezen terület tulajdonosaitól, azoknak bizonyára nem csekély terhére, egyszerre bevenni.

Kristó Lajos Sima Ferenc indítványát pártolja hosszabb indoklás nélkül.

Udvardi Sándor egyik javaslatot sem fogadja el, hanem igazságosabb kérésot kíván.

Kátai Pál János felszólalásában semmi újat fel nem hoz, példák felszólására szorítkozik, Sima F. indítványához járul.

Garzó Imre a központi választmány javaslatát fogadja el, mint egyedüli elfogadhatót. Szívesen hozzájárulna a kataszteri bizottság javaslatához, mert ez által gyökeresb megoldását látná a fenforgó kérdésnek azonban miután az ártérfejlesztési munkálatok befejezése még nincsenek azoknak adatai pozitívum-képen el nem fogathatók, következképp erre még mint befejezetlenre támaszkodni nem lehet, s szólok — félmunkára nem hajlandó alapítani.

Hosszabban szölet még a tárgyhoz Havár Dániel és pedig a kataszteri bizottság javaslata ellen replikázva. Szólok fejtegetésében jogi alapra támaszkodik, s azt igyekszik bebizonyítani, hogy a kirovási kulcsnak a műszaki ártérfejlesztés befejezése előtt va ó megváltoztatása alapsabályellenes, ezenkívül ez ellenkeznek a társulat által alakulásakor kimondott azon elvvel, hogy a társulat tagjai a társulat költségeihez haszonarányban járulnak, mely elv egyszermind a társulat alakulásának egyik lényeges tényezője volt. Most ettől eltérni nem tartaná helyén valónak, sem igazságosnak, mert a javaslatok bármelyikének elfogadása a körösmentieket oly tehernek vetné alá, mely nem az ő érdekükben és miattuk keletkezett, s melyet csupán azért kénytelenítettnek viselni, mert egy oly társulatnak vannak kötelekében, hol nekik semmi keresni valójuk nincsen; hol tehát érdekeik kielégítését nem is nyerhetnek soha. Bánfi Gyulával együtt szóló is fontosnak tartja e kérdést, fontos is, mint minden olyan, mely a „zsebbel“ van összefüggésben, ezért is oly erős körülte a küzdelem, melynek célja szóló és érdektársainál nem egyéb, mint e társulat kebeléből minden törvényes eszközzel minél előbb menekülni, addig is azonban minden áron oda hatni, hogy saját érdekei idegenek előnyére fel ne áldozassanak.

A dolog ugyanis aként áll, hogy ha a Körös mentén műszakilag kitértett 30-as ártérület figyelembevételével eszközöltetik a kirovás, akkor a körösmenti érdekeltég 46 ezer forintal fizetne többet a jelenleginél, mely összegből 27 ezer forint esik az alsó, 19 ezer ftt pedig a középtiszai érdekeltég javára. Kérdés azonban, hogy igazságos e ez? Szólok határozottan nemmel válaszol, mert — úgy mond — ha beletekintünk a kormánybiztos számadásokba, mit látunk? Azt, hogy a 10 millió a nagy összegek a Közép- és Alsó-Tiszánál költettek el, míg a Körös mentén elenyészőleg csekély összegek lettek felhasználva, és ha ez így van, akkor a kirovásonál figyelembe kell jönnie annak, hogy mi költetett el egyik-másik helyt, s ekkor a körösmentiek az eddigieknél magasabb kirovással semmi esetre sem terhelhetők. Egyébiránt — folytatja szónok — a tiszaentiek többségben lévén leszavazhatunk bennünket ezen kérdésnél, és mi kénytelenek leszünk az erőszak előtt meghajolni; azonban nem fogunk megszűnni minden megengedhető eszközzel oda munkálni, hogy ez a kötelek, melybe a körösmenti érdekeltég erőnek-erejével belekésztette lett, alkalmas időpontban ránk nézve felbontassék, s mi ezen

idegen érdekek szolgálatában álló társulattól megszabaduljunk. A központi választmány javaslatának elfogadását kéri.

Evel a vita befejeztetvén a felmerült indítványok következő sorrendben szavazásra feltetettek: ugyanis először a központi választmány javaslata, másod sorban a kataszteri bizottság, és harmad sorban Bánfi Gyula indítványa bocsátatott szavazás alá, illetőleg Bánfi Gyula indítványára előkileg kijelentetett, hogy ha a kataszteri bizottság javaslata elvetetnek, Bánfi indítványát tekintni elfogadottnak.

A szavazás megejtetvén a központi választmány javaslata 1700 szavazatból 1075 szavazattal elvetetett; a kataszteri bizottság javaslata viszont a másodsorzi szavazásnál 1328 szavazatból 992-vel elfogadottnak. A határozat kihirdetése után Havár Dániel az ellen nyomban felebbezést jelentett be; egyszermind a 250 ezer ftt kölcsön fölvetelére történt kiküldetéséről lemondott, minnek következtében helyébe a hármas bizottságba Garzó Imre központi vál. tag választatott meg.

Még két kisebb jelentőségű tárgy foglalkoztatta a rendkívüli közgyűlést, nevezetesen *Birtolomeusz János* indítványa az alapszabályu k oty irányban való módosítása iránt, hogy a társulat évenként két rendes közgyűlést tartson. Az indítványozó szerint, ki indítványát elő szóval is indokolta, a második rendes közgyűlésre azért volna szükség, hogy azon a társulat zárszámadásai apróra felülvizsgáltathatók, minnek eszközésére ugyanis a jelen rendszer mellett egyéb közgyűlési tárgyak miatt idő nincsen.

Ezen indítvány a központi választmány javaslatának elfogadása mellett elvetetett. A központi választmány ugyanis a második közgyűlés tartását feleslegesnek, a mellett a társulat nagy kiterjedésénél fogva nehezen összehozhatóknak és költségesnek találván az indítvány elejtése mellett nyilatkozott.

A másik tárgy *Papp Józsefné* mint özvegy gróf Lambert Fülöpne és prof Blaakenstein teljéletalmu megbízottjának kérésre az iránt, hogy a Körös mentén fekvő, meghatalmazotnak tulajdonat képező magas fekvésű területek a társulat kötelekéből kibocsátatván, a kirovás alól mentessenek fel, mely kérelem Fekete Márton főigazgató indítványára a kataszteri bizottságnak már határozottá emelt javaslata értelmében teljesítettett.

Ezek után a jegyzőkönyv hitelesítésére Kovács Imre, Nagy Géza és Kristó Lajos kineveztetvén, a rendkívüli közgyűlés délután 4 órakor véget ért.

CSARNOK.

Szindarabok címeiből szerkesztett levél.

Kedves Ripp!

Tegnap, hogy a *Faltövén* pihenve *Felhő Kláival* gondolkotam, *Ellenállhatlan* vágy vonzott a *Jó barátok* közé, kik jobbadán a *Dalárdisták* közül valók s kik *Egy csésze tea* mellett lettek *Szövetségesek* velem s megszerezték nekem *Szép Heléna* vonalmat dacára annak, hogy *Ármány és szerelem* rendesen karöltve járnak. Boldog vagyok a gondolatra, hogy *Csók* lett jutalmam a szende *Buzaviragtól*, kinek kedvéért meg az *Ördög piluláit* is enyelmem, vagy elkárhozva mint egy *Harpon*, kimeset kincsre halmozniék s akkor nyugtánam felé kezemet, ha *Arany ember* nevel tisztelnének még a *Jó hazafiak*.

A *Kompanistáknak* sokat köszönhetek, fogadom azért, hogy *Nap és Hold* lenyelniék soha sem feledem őket, s ha majd az alvilág lakója leszek és miként *Orpheus* teljérok síromból s csupa *Barátság*ból örök figyelmes leszek mint egy *Párisi*, ki odaadó szerelmmel c üngött *Grathier Margiton*. *Felhő Kláival* szakított; megtanultam, hogy ó egy *Parasztkisasszony*, kivel soha *Protectiót* nem szerezhetnék, e nélkül pedig az élet egy *Ember tragediaja*. Hát *Georgette* hogy van? *Aggteleki barlangban* találkoztam vele utójjára s képzeld, egészen *Vereshajú* lett! Nem lenne kedvem eljátszani vele a *Sabin nők elrablását*, sem a *Légyottat*. *Becsületszóval* mondom, hogy mióta *Hoffmann meséit* olvastam, azóta *Amor nyilat* teljesen összeszurkálták szívemet s vigyen el az *Eleven ördög*, ha *Romeo és Julia* nagyobb hévvel szeretnék egymást, mint én kedves *Hamupipékémet*. De most látom, örökké szerelmemről fecsegek, *Egy pohár víz* le fog hűteni talán s kiábrándulok mint *Sarah grófné*, kinek magaviselete eszünkbe juttatja a *Nőemancipációt*. Járnak-e felétek *Koldus diákok*? Ha igen, ne hagyjátok őket üres kézzel elmenni, mert *Egy szegény ifjú története* mindig elég arra, hogy *Rang és mód* szerint bánjunk vele. Köszöntetem *Fedorát* és *Fatimicát*. Ha lehet, jövő héten *Stern Izsákkal* oda utazom s akkor elviszem az itt feledett *Piros bugyellárist* is. Fogadtam *Kertészleányt* számotokra s *Mukányi* bácsi *Sár-ga csikóját* is megvettem a *Csikóssal*.

Ölel barátod

Pry Pál.

Berta naplója.

Május 10.

Rögen nem irtam már naplómba, mióta a farsang elmúlt. Pedig elég mulatságon telnek el a napok: volna miről írnom, de nem igen szeretem a tollat kezembe venni.

A farsangi udvarlók még mind megvannak, pedig nagyon sok elveszthette már reményét közülök (t. i. arra nézve, hogy én hozzájuk megyek), de nem pártolnak el, mert látják, hogy nálunk jól lehet mulatni. Szeretik az én társaságomat, szeretik rettenetes macakasságomat, akaratos és elkényeztetett modoromat.

Mert borzasztó akaratos vagyok. Papa és mama kezdettől fogva elkényeztettek egyetlen gyermeküket

az intézetben a tanítónők is kíméletes szelidséggel bántak velem, mert papa fizetett — még pedig sokat. Én tudtam ezt, s valóságos zsarnokuk voltam a jámbor nőikéknél, de nem érdemeltek mást, hiszen nem jószágomért kedveztek, hanem a pénzért!

S mióta onnét haza kerültem, nem hallottam egyebet jó szónál, dicsőretnél. Mama mindig azt hajtogatta: „szép vagy, kedves vagy, okos vagy!” — Papa nem szólt, de láttam jószágos tekintetéből, a melylyel rám nézett, hogy akár a házát is fölgujthattam: egy rossz szót sem szólna érte. — A mit akartam, megvolt, sőt még gondolatomat is igyekeztek kitalálni, a mi csak azért nem sikerült, mert oly sajátos érzésem van, a milyen másnak nincs.

Ezelőtt négy évvel voltam az első bálban. Mama oda volt a dicsőségtől, hogy én voltam mindenféle-képen a legszebb. Reggelig táncoltam, de azt hiszem, sok fiatal ember akadt, a ki egy forduléhoz sem jut-hatott.

Minden bálban ott voltam, minden bálon új ruhát, új ékszert viseltem. Eleintén szüleim leptek meg velem, később magam követeltem.

Szerfelett hiú vagyok.

Házunkba azóta nagyon sok fiatal ember jár. Fogadó napunkon: szerdán alig lehet a nagy szalonban megfordulni, annyian vannak. Szívesen vannak itt, mert mama is jó társalgó, bár csak kényzszerűségből — én meg szeretek csevegni, a friss újdonságokat hallani és elbeszélni, az udvarlókou, szerelmeseken kacagni. Ezt szeretik — S folyik a sok bálzás, korcsolyázás, koncertezés, műkedvelői előadás, estély, színház, nyári mulatság, kirándulások s mindennemű faja a mulatságnak. — Nagyon szeretek mulatni, s nagyon unatkozom, ha némelykor mulatság hiányában itthon kell tölteni az estét. — Nem tudok mit csinálni; olvasni nem szeretek. A mi érdekelt az újságokban, azt én előbb meghallom, mintsem olvashatnám; — a regényeket ki nem állhatom, olyan ostobaságok vannak benne, — hogy a szerelem mire képes, szerelemből miudent megtesz a férj a nőnek s a nő a férfinak. — Szerelem: azt én nem tudom megérteni, mi az? Nem is töröm a fejemet rajta. — Azt hiszem, én nem tudok szeretni.

Papa és mama most már nagyon megváltoztak hozzám. — Eleintén tetszett nekik, hogy zsarnokoskodom az egész világ fölött, s szívesen eltűrték, hogy az egész világban ők is benne vannak. Azután kezdtek fölfödözni hajlíthatatlan természetem hátrányait, de csak azzal vigasztalták magokat: majd megváltozik, ha egy kissé idősebb lesz s kitombolta magát. Reményök nem teljesedtek, s ekkor férjhez akartak adni, gondolván, hogy a nő, ha szereti férjét, alkalmazkodik hozzá. Valóságos bucsujáró hely lett a házunk, a sok udvarló és kérő csak úgy tolongott hozzám. Nekem mulatságos volt a dolog, de mindegyiknek azt mondtam: „még nem akarok férjhez menni.” Papa és mama elszomorodtak, s úgy hiszem, azt gondolták rólam: nincs szívem; de nem mertek szólani, csak szomorúan néztek rám, mintha kértek volna: ne legyek olyan kegyetlen. Sajnálom szegényeket, de nem segíthetek rajtuk. Jók hozzám, de a természetemen nem tudok erőt venni.

Egyszer mégis újra reméltek. — Egy fess gavalér, a ki azonfelül még gazdag is volt, mintha előnyben részesült volna a többi fölött. Szép és ügyes ember volt; igaz, hogy tres fejt — de hiszen az én fejemben sincs semmi okos — hanem rendkívül kellemes társalgó. Tetszett nekem s szerettem, ha mellettem volt. — Gondoltam magamban: ezen ember mellett eltölteni az életet, nem is lenne rossz. Életemódomon nem kellene változtatnom semmit, én is szabadságot engednék neki, s ha együtt lennénk valahol, ő büszke lehetne rám, én meg ő rá. — Mi ketten voltunk a haagadók a társaságban. Ha megkér, hozzámegyek; legalább a szüleimnek is örömet okozok vele egyszer életemben.

Meg is kért, de — kosarat kapott. Nagyon önhitt volt s megsértette a büszkeségemet. Mielőtt nekem szólt volna, a mamával és papával beszélt, mondván, hogy adják megegyezéseket. Mama nagy örömmel újságolta nekem a dolgot. De öröme nem sokáig tartott, mert én kijelentettem, hogy semmi szín alatt sem lehetek a neje, s elhatározásomat e két szóval indokoltam meg: nem akarom. — Mama nem is próbált rábeszélni, nagyon jól ismert és tudta, hogy hiába lenne. S midőn másnap eljött a gavalér s nekem elmondta, hogy megkért, s megemlíté: legyek az övé — elutasítottam: „Önhöz nem megyek soha.” — Azóta nem láttam többé, mondják, hogy külföldre utazott, mert nagyon kompromittálta hírnevét: elhíresztelte, hogy én a menyasszonya vagyok, s a kosarat nem bírta elviselni, az elenállhatatlan!

Semmi szánalmat nem éreztem iránta, sem vágyódást utána, miután körömből kiűztem. Pedig azelőtt szívesen voltam vele. — Csakugyan nincs szívem. De ez engem egy cöppet sem aggaszt. — Holnap színház, holnapután estély, s a hét utolsó napjai is be vannak töltve. Csak a mai estétől félttem, s ime minő jól eltelt az irással! Bárcsak soká ne kellene kezembe venni a tollat, mert a mulatságot csakugyan jobban szeretem az irásnál.

(Folyt. köv.)

Apróság.

A falu rossza. Egy garázda ember, a kivel az egész faluban már senki sem akart érintkezni, arra határozta magát, hogy kivándorol. Ehez azonban erköcsi bizonyítványra van szüksége. A község házánál, csak hogy szabaduljon a falu rosszától, a legfényesebb bizonyítványt állítják ki neki.

— Lám, lám, — mondja a falu rossza, miután elolvasta a bizonyítványt, — nem is tudtam, hogy ilyen nagy becsületben állok a falumban. Már így csak maradok!

A „de“ 1617-ben Mátyás császár és II-ik Ferdinánd főherceg meglátogatták Dresdában I-ső Györgyöt, Szászország választó fejedelmét. A mint a magas vendégek a hadszertárt meglátogatták, így szólt a császár: „A fegyvertár nagyszerű, de . . . György azonban eszrevette, hogy e félbe maradt mondattal a császár azt akarja kifejezni, hogy fegyver van elég, de pénz nincs

a hadsereg felszerelésére. Erre a vendégek tovább mentek. A kincstárba érve a császár elcsudálkozott a felhalmozott arany és ezüst rudak láttára. Ezt észrevevén György, így szólott: „Ime, felség, itt van a „de . . .“

A védőjuttalma. Az ügyvédnek ügyes védelme következtében fementik a védercét, a ki azzal volt vádolva, hogy egy aranytoglalatu szemüveget lopott.

— Uram, — mondja a fölmentett a tárgyalás után védőjéhez, — mivel háláljam meg fáradságát? Szegény ördög vagyok, egy garasom sincs; de ha tetszik a szemüveg: itt van, önnek adom! . . .

Mindig ártatlan. Feleség: Hallod-e, mégis csak sok, hogy mindig az utolsó vagy a koreszmában! Férj (dühösen): Milliön adta! Hát mit tehettek én arról, hogy a többiek mind előbb mennek el!

Szerencse. Parasztasszony: Hallod-e, apjuk, ma a tisztelendő ur arról prédikált, hogy a ki az ő földjéről krumplit lop, azt elviszi az ördög.

Apjuk: Ugy? Ejjnye be jó, hogy tegnap csak egy pár káposztafejet hoztam el onnan!

Állatseregletben. Oroszlánszelidítő: Uraim és hölgyeim, a ki velem bemegy a kalickába, annak azonnal 100 frtot fizetek!

Paraszt: Bemé'k én magam is!

Állatszelidítő: Hogyan? Ön kész volna . . .?

Paraszt: Be én! Csak hadd gyűjjenek ki előbb azok a férgek!

Szórakozottság. Szolga. (Nagy örömmel behorhan a tudós tanár szobájába.) Tanár ur, tudja, mi az ujság? Fia született.

Tanár. (A könyvből föl sem nézve:) Mondja meg a feleségemnek!

Alapos ok. „De, édes barátom, miért eszköd be oly óvatosan ruha szekrényedet, mikor úgy sincs benne semmi?”

„Éppen azért, barátom, mert ha a háziasszony megtudná, hogy a szekrény üres, a lakást rögtön felmondaná.”

Ugy tetszik. Feleség: Ember! Nekem ugy tetszik, hogy sokat ittál!

Férj: No, va-va-valahára! E-e-eddig mindig az tetszett neked, ha semmit sem ittam.

Elég jó. Pap (a keresztelőnél): Aztán mi legyen a gyerek neve?

Paraszt: Hadd legyen Matyi, tisztelendő uram; ugy is csak a disznókat fogja majd kihajtani.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Balázsovits Norbert.**

'BUDAPESTI UJSÁG'

Magyarország legolcsóbb és legelterjedtebb független néplapja.

Megjelenik naponta
hétfőn és ünnepnap utáni napon is
20,000 példányban.

A „Budapesti Ujság“ nemcsak a hazai, hanem a külföldi politikai és társadalmi eseményekről is leggyorsabb és legmegbízhatóbb tudósításokat közöl és a kérdések megvilágításáról elsőrangú írók gondoskodnak, kiknek tollát egyedül az igazság és a nép valódi érdekeire való tekintet vezérli.

A „BUDAPESTI UJSÁG“

kitűnő vezér- és tárcacikkeken kívül közli az összes általános érdeklélő bíró bel- és külföldi napihíreket, a legújabb táviratokat, a kereskedelmi, ipari és közgazdasági tudósításokat, a lottó- és sorsjegyhúzásokat és az „Ingyen posta“ rovatában olvasói számára tért nyit ingyen üzenet váltásokra, gondos kivitelű képei pedig hí tükreket képezik a felmerülő érdekesebb napi eseményeknek; közöl azonfelül három regényt, melyek a társadalmi élet legkülönbözőbb mozzanatait ecsetelik, irodalmilag is legmagasabb színvonalon állanak.

A „Budapesti Ujság“ karácsonykor egész-, fél- és negyedévi előfizetői közt 3 tiszteletdíjat fog kisorsolni, egymint:

1 arany órát, 1 arany karperecet és 1 ezüst órát,
melyek a nyertesek kívánatára a kiadóhivatal által be is váltatnak.

Előfizetési árak:

Egész évre	—	—	—	—	—	12.—	frt.
Fél évre	—	—	—	—	—	6.—	frt.
Negyed évre	—	—	—	—	—	3.—	frt.
Egy hóra	—	—	—	—	—	1.—	frt.

Egyes szám ára: 4 kr.

A „BUDAPESTI UJSÁG“ kiadóhivatala, Budapest, Andrassy-ut 12. sz.